

ŠUNŲ MARO VIRUSŲ ANTIGENINIŲ SAVYBIŲ TYRIMAS

D. Zienius, M. Tiukšienė, V. Sereika

Mėsėdžių maras - kontagiozinė virusinė liga. Dėl jos didelių nuostolių patiria šunų veislynai, žvėrininkystės fermos. Ši liga nelabai efektyviai gydoma, tad ypatingas dėmesys skiriamas specifinei profilaktikai - imunizacijai.

Vakcinės efektyvumas priklauso nuo jos kokybės ir nuo ląstelių, turinčių imuninę atmintį ir stimuliuojančių imuninę atsaką, kiekio. Tad gyvulius geriau vakcinuoti keletą kartų. Imunitetui susidaryti svarbūs ir kolostraliniai antikūnai, mažinantys imuninę atsaką po vakcinacijos [2].

Imunizuotame organizme, dominuoja humoralinis imunitetas. Kaip neutralizuojamas antigenas, tiksliai nežinoma. Manoma, kad pakinta virusinių baltymų struktūra ir juos atpažįsta antikūnai [4].

Imunizuojant mėšėdžius nuo maro gyvomis vakcinomis, antikūnų susidaro prieš visus penkis maro viruso antigenus: nukleokapsidės, membranos, susiliejimo baltymo, fosfoproteiną ir hemagliutininą. Svarbiausi apsauginiai baltymai - susiliejimo ir hemagliutininas. Ištyrus šių baltymų kompleksu imunizuotų šunų kraujo serumą, aptikti specifiniai virusus neutralizuojantys antikūnai. Jie apsaugojo gyvūnus nuo užsikrėtimo virulentiniais *Snaider-Hill* kamieno virusais [3].

Šunų maro profilaktikai vartojamos gyvų liofilizuotų virusų vakcinės. Virusų gyvybingumas palaikomas ne tik liofilacija, bet ir įvairiomis apsauginėmis terpėmis. Dažniausiai į jų sudėtį įeina želatina, sorbitolis, sausos terpės, natrio fosfatinis buferis, natrio chloridas, glicerinas, distiliuotas vanduo [5].